

מקורות: חזקוני 227, חזקוני 228

ק"ה

בס"ד. ש"ס תשא, פ' פרה ה'תשמ"מ. הנתח התי' בלתי מוגה

וידבר ה' וגו' זאת חוקת התורה אשר צוה ה' וגו'. וידוע הדיוק בזה בלשון ²²⁷ מהו אשר צוה ה' הא כתיב חזקה וידבר ה' והל"ץ אשר אני חזקה חזקה כמו ואהא חזקה חזקה דמשמע מזה, דעם גאמר זאת חזקה חזקה היא מצוה מסוימת בחזקה, מ"מ היא החזקה היות שפרה אדומה היא מצוה מסוימת בחזקה, דמשמע מזה, דעם דבלצות החזקה. וביהתי אינו נובן, דהתי בלצות ענין החזקה הוא בחזקה חזקה, ופרה אדומה געשיט מחזיק צ"י מחזקה, היינו מחזיק לחזקה חזקה. דג' המחנות הם מחזיק חזקה חזקה, דא מבני מחנה שכינה, אלא אפילו מחנה ישראל הוא מקום הקדשה והיתה בו השראה השכינה כמ"ש ושכנתי בתוככם גו'. והטעם לזה כי ע"פ ה' יתנו וע"פ ה' יסעו, שחזני' היא ע"פ ה', וחזק צ"י מחזקה היינו מחזיק לחזקה חזקה. ולפי זה צ"ל פתחן איד אפשר שמצוה זו (פרה אדומה) שהיא מחזיק צ"י מחזקה, היא החזקה דלפחות התורה ומצוותי'.

ויובן כ"פ זה ע"פ מה שאר"ץ במדרשו, משל ככל שפרה שטינה פלטי' של מלך אמר המלך, תבוא אמו וחקנה את הצואה, כך אמר חקב"ה, תבוא פרה והכפר על מעשה העצב דמזה מובן, שפרה אדומה היא עומדת בלצות ענין החזקה. דהנה ידועו דלשעת מ"ח פסקה זוהמתו וע"י חטא העצב חזקתו, ועוד, דחטא העצב הוא חטא בלצ"י, שהוא נמקרו והשרש כלי החטאים והעונות שלאחריו, דמזה מובן שפרה אדומה (המכפיד' על מעשה העצב) היא החזקה בלצות ענין החטאים.

והענין הוא, דהנה פרה אדומה בעבודה האדם הו"ע עבודה התשובה, שהיא בבחי' דליוג קמעה מכל החובלותיו, וזוה

- (1) חקב"ה א"ב. (2) ר"פ חקב"ה. (3) ראה רד"ה זה הרע"ה (המשך הער"ב ח"ב ע' אמת). (4) בא ב"ב. (5) ראה גם רד"ה זה הרע"ה. (6) ראה לקי"ת שם. (7) יתא סח. (8) ראה לקי"ת שם נה. (9) ראה לקי"ת שם נה. (10) ראה לקי"ת שם נה. (11) ראה לקי"ת שם נה. (12) ראה לקי"ת שם נה. (13) ראה לקי"ת שם נה. (14) ראה לקי"ת שם נה. (15) ראה לקי"ת שם נה. (16) ראה לקי"ת שם נה. (17) ראה לקי"ת שם נה. (18) ראה לקי"ת שם נה. (19) ראה לקי"ת שם נה. (20) ראה לקי"ת שם נה. (21) ראה לקי"ת שם נה. (22) ראה לקי"ת שם נה. (23) ראה לקי"ת שם נה. (24) ראה לקי"ת שם נה. (25) ראה לקי"ת שם נה. (26) ראה לקי"ת שם נה. (27) ראה לקי"ת שם נה. (28) ראה לקי"ת שם נה. (29) ראה לקי"ת שם נה. (30) ראה לקי"ת שם נה. (31) ראה לקי"ת שם נה. (32) ראה לקי"ת שם נה. (33) ראה לקי"ת שם נה. (34) ראה לקי"ת שם נה. (35) ראה לקי"ת שם נה. (36) ראה לקי"ת שם נה. (37) ראה לקי"ת שם נה. (38) ראה לקי"ת שם נה. (39) ראה לקי"ת שם נה. (40) ראה לקי"ת שם נה. (41) ראה לקי"ת שם נה. (42) ראה לקי"ת שם נה. (43) ראה לקי"ת שם נה. (44) ראה לקי"ת שם נה. (45) ראה לקי"ת שם נה. (46) ראה לקי"ת שם נה. (47) ראה לקי"ת שם נה. (48) ראה לקי"ת שם נה. (49) ראה לקי"ת שם נה. (50) ראה לקי"ת שם נה. (51) ראה לקי"ת שם נה. (52) ראה לקי"ת שם נה. (53) ראה לקי"ת שם נה. (54) ראה לקי"ת שם נה. (55) ראה לקי"ת שם נה. (56) ראה לקי"ת שם נה. (57) ראה לקי"ת שם נה. (58) ראה לקי"ת שם נה. (59) ראה לקי"ת שם נה. (60) ראה לקי"ת שם נה. (61) ראה לקי"ת שם נה. (62) ראה לקי"ת שם נה. (63) ראה לקי"ת שם נה. (64) ראה לקי"ת שם נה. (65) ראה לקי"ת שם נה. (66) ראה לקי"ת שם נה. (67) ראה לקי"ת שם נה. (68) ראה לקי"ת שם נה. (69) ראה לקי"ת שם נה. (70) ראה לקי"ת שם נה. (71) ראה לקי"ת שם נה. (72) ראה לקי"ת שם נה. (73) ראה לקי"ת שם נה. (74) ראה לקי"ת שם נה. (75) ראה לקי"ת שם נה. (76) ראה לקי"ת שם נה. (77) ראה לקי"ת שם נה. (78) ראה לקי"ת שם נה. (79) ראה לקי"ת שם נה. (80) ראה לקי"ת שם נה. (81) ראה לקי"ת שם נה. (82) ראה לקי"ת שם נה. (83) ראה לקי"ת שם נה. (84) ראה לקי"ת שם נה. (85) ראה לקי"ת שם נה. (86) ראה לקי"ת שם נה. (87) ראה לקי"ת שם נה. (88) ראה לקי"ת שם נה. (89) ראה לקי"ת שם נה. (90) ראה לקי"ת שם נה. (91) ראה לקי"ת שם נה. (92) ראה לקי"ת שם נה. (93) ראה לקי"ת שם נה. (94) ראה לקי"ת שם נה. (95) ראה לקי"ת שם נה. (96) ראה לקי"ת שם נה. (97) ראה לקי"ת שם נה. (98) ראה לקי"ת שם נה. (99) ראה לקי"ת שם נה. (100) ראה לקי"ת שם נה.

בפיצה הווא

ק"ו

נפלאות, היינו שאפילו בערך הנפלאות שהיו בימי יציאת מצרים, ואפילו בערך הנסים שהיו במשך כל ימי הגלות, יהיו הנסים אז באופן של נפלאות, ובאופן של ארנו, שיראו אותם בחוש הראי', על שיראו אותם בעיני בשר (כפירוש ארמו"ל האמצעי בשער האמונה), במהרה בימינו פמש, כביאת משיח צדקנו.

מ"כ ז' טו. (80) ראה אור"ח ז"ר ע' חפז ואילן. (81) ראה שם פכ"ה. וראה גם תר"ח תצות חפז, א ואילן.

הנתח התי' בלתי מוגה

הענין, ונה אב"ד כורת ברית וגו', ומריק בזה בר"ה זה לפני ששים שנה (בשנת פ"חצ"ח), דצ"ד להביל מזה ענין הכריתת ברית עם משה ולא כבר הייתה כריתת ברית עם אברהם, וצ"ד המבואר במ"א 30 מזה החידוש בתכריתת ברית (ראב"ד) ענין הכריתת ברית (נ"ח). ומבאר בזהו"ג דענין הכריתת ברית (ראב"ד) ענין הכריתת ברית (נ"ח). והוא ע"ד מ"ש בפירוש בחוקותיו 32, אם בחוקותיו הלכו אחר מצותי השמר וגו', א"ש יתקיימו כל הכריתת האומות במרשה עד ואולך אחכם קוממיותנו 33, אמנם הכריתת ברית דמשע היא ענין התשובה, דגם בשל"א יהי' קיום התומ"צ מ"מ ישנו ענין התשובה, והו"מ ש"ש 34 אהם נצבים גו' עפ"י ה' אלקיכם גו' לעבדך בבית גו', ויכריתת ברית זו שלשה הוא בבחי' לפני הוי', למעלה משם הוי"ג, ויכריתת ברית התורה, ולכן כריתת ברית זו קשורה עם עצם נשמות ישראל, שפירמעה מהתורה, וכראיאת במדרש 36, שני דברים קודמו לעולם הורה וישראל, ואינו יודע איזה מהם קודם, כשהוא אומר צו את בני ישראל דבר אף בני ישראל, אומר אני ישראל קדמו והיינו שהתורה אומרת דישראל קדמו לתורה, לפי שכן ענין התורה ע"י חז"ל אור"ח, אך (נ"ח) ענין קדמות ישראל הוא ע"י קיום התורה ומצותו, והו"מ ש"ש 38 ורעתי' כי בארץ גו' וכתבנו 39 הבאים לשלש יעקב יצחק וישראל, דהנשמה ירדה למטה ונתפלגה בגוף גשמי הנמצא בעוה"ז הנשמי והחולקל שאין תחתו למטה ממנו, כלי שע"י קיום התומ"צ למטה בארץ הוא התצרה נשמות ישראל, דע"י הוריעה והחלשה למטה בארץ הוא התצרה ופירמעה 40, אך כאשר חסר בקיום התומ"צ כדלע"ז, הנה ע"י החלשה שהיא למעלה מומו ומקום, וכראיאת בזה"ל שהתשובה היא לא רק ביומא חזא ופי' רק בשעתא חזא אלא ברגעא חזא, הנה ע"י התצרה עצם נשמות ישראל שפירמעה מהתורה.

וזהו ענין פרה אדמה, דאיחא בזה"ל 42, פרה דקבילת מן שמאל ומאן הוא לשמאל שור כמה זאת אמר ופי' שור מהשמאל 43, דכתי' השמאל הוא המקור ושלש כלפי המדידות והגפלות, ע"ד שמהו נמשך ענין התארים על זאבי אבות הסומאה, וענין מצות פרה אדמה הוא עבודת התשובה שהיא בבחי' בכו"ל, ויצוג שלמעלה מכל התגלות, והוא

- (29) מה"מ פ"ח"ט ע' ש"ב. (30) אה"ח פ"רשמו ע' ב"ז ואילך, ר"ה הנה אנכי כורת ברית תב"ד, המשל תע"ב פ"ק רא' ח"א ע' חו ואילך. (31) בר"ה ח"ל פ"ח"ט בהתנהו (ס"ח"מ ש"פ ע' ש"ט). (32) כו' ג. (33) ש"פ, ג. (34) נצבים כ"ט. פ-א. (35) רא"ח אה"ח נצבים דח"י אליל ושל"ש נצ"י משל"ט (ס"ח"מ תשל"ט ע' ר"כ ואילך, וצ"ל ואילך). (36) ואה חז"ל פ"ד ופ"א, ב"ר פ"א, ד. (37) משל"ט, כו' ג. (38) חושע ב. נ"ח. (39) ישע"י, כו' ג. (40) ח"א שמות ג. ג. ואילך, ועוד. (41) ח"א קט"ב, פ"א. (42) ח"א קט"ב, חז"ל פ"ק"ח ש"פ ג. ג. (43) יחזקאל א, י. ג.

הנחת ה"ח, בלתי סוגה

ענין האהר והמים חיים שבמעשה הפרה, האפר כא ע"י השריפה דהיינו רצוא (העפאה), ומים חיים הם בחי' שוב (המשכה) 16, והרצוא שוב הם, באופן שלמעלה מכל מדידות והגבלות, ולכן נמשך ע"י דחיית אתהפכא חשוכא זנוחוא ומריאא פמיתקא 19, שגם הדברים הלכ התחונים יהתפכו לקידוש, ועל שגם הטמא בטמאת מת, שהוא אבי אבות הטמאה, היינו ההיפך הנגמר מענין הקידוש וטהרה, הנה ע"י אהר מ"י חשאה כיום השלישי וכיום השביעי 20, מטהרים אותו מטמאה וגו', עד שכתוב דהכנס לקמקור ופאכור קדישים, והנה הבוא פרה והכפר על מעשה העצ, דע"י עבודת התשובה (ענין פרה אדמה) מהפכים את כל החטאים, ודחינות נעשית צו כוכריות.

וזהו את חוקת התורה, דפרה אדמה היא חזקה ובלעצת ענין התורה, דהנה אר"ז 21 שכל התורה ניתנה לעשות שפ"ם בעולם, דענין השפ"ם הוא זחבל ב' דכריו הפכיים, והו ענין התורה, דהפך את הדברים הלכ החתונים ולעשרתם כלים דאצקות, ויחידה מו, דהפך גם את העני' ו' לעשותו כלל קדושה, דאין כל חיבור ב' הפכים גזיר מזה, שהרי את זה לעשות זה עשה האלקים 22, והוה השייכות דפרה אדמה כעצת ענין התורה, כי כעצת ענין התורה הוא אתהפכא חשוכא זנוחוא ומריאא פמיתקא.

והענין בעבודה, הנה סדר העבודה הוא מן חלק אף הכבל, דהחזק עבודתו היא באופן דאתכפא, וכפירוש הראשון בזה"ל ח"י רעה מן הארץ 23, מעבדית מן העולם 24, אבד תכלית הכולנה היא שכוא למדינה נעלית יוה, דחיית אתהפכא חשוכא זנוחוא כו', וכפירוש השני בזה"ל ח"י רעה גו', משפיתו שלא ייקו, היינו שמהפכים את חרע וגם ארביי ישיקים אחת 25, וע"ז הוא בעבודת התשובה, דהחזק העבודה היא בהשוכה מריאא שאן ודחיית נעשות צו כשגזות, אבד אה"כ בא למדינה נעלית יוה, חשוכה מאהבה, שע"י ידה ודחיית נעשות כוכריות 26, ופ"ז יוה"מ מה שפרה נעשית מחוץ צ"ג מחנות, משום שעבודתו ו' דאתהפכא ח"א מחוץ צ"ג מחנות דקא, כי מני' וכי' אבא לשל' כ"י נרגא 27.

ויש לקשר זה עם מה שכתוב במרשה השבוע 28, בהמשך לכפרה ע"י חטא

- (18) ראה לקי"ח ש"פ ג. ג. ואילך, אה"ח ש"פ ע' חז"ל, כ"ד ה ע' אה"ח. ועוד. (19) ראה אה"ח ס"ח"מ, (20) וקת ש"פ, י"ב. (21) רטב"ם סוף ח"ל חזונה, וראה לקי"ח ש"ח"ה 349 ואילך, ופ"ג. (22) קולת ז, י"ד. (23) בחוקותיו כו' ג. (24) ח"ל כ' עה"פ, (25) משל"ט, ו' ג. (26) יומא פו, ב. (27) ראה ספודיו לט, ב. תנא רפ"א, (28) ל"ד, ג.

הנחת ה"ח, בלתי סוגה

בס"ד. ש"פ ויק"פ. פ' החדש. מכה"ח ניסן ה'תש"מ.

הגתת התי' בלתי מוגה

החודש הזה כנס ראש חודש ראשון הוא כנס יחידשי השנה ג'ו', ואר"י 29' (הובא בדרוש כ"ק אדמו"ר תפ"צ, וכדוידשי הנשיאים שיתארווי"ו), אמר ר' יצחק לא הי' צריך להתחיל את החודש אלא מהחודש הזה כנס כו', ומה טעם פתח בברייתא, משום כח מעשי הגוי' קצמו קצת פתח גמלה גוי"ם, שאם יאמרו אומות העולם כישראל קיסטים אתם שכבשתם ארצות שבנה גוי"ם, הם אומרים להם כן הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. והנה ממה שאומר לא הי' צריך להתחיל את החודש אלא מהחודש הזה כו' ומה טעם פתח כו', מובן שגם לפי התי"א צריך ככתוב בחז"ל כן הענינים שמבלאשר על החודש, והשאלה היא (רק) מה טעם פתח בברייתא, שהחודש ופתיחת החודש הי' צ"פ מהחודש הזה גו'. וצ"ה צ"ל, איך מתחיל בהמענה (משום כח מעשי כו') מה טעם פתח בברייתא, ואינו מתחיל בהחודש. גם צ"ה צ"ב השייכות דמאמר זה כנעץ המאמר, ר' יצחק.

ולתבילי כ"ו יש פקדים חזקה מה שאר"י 29' בהחלה עלה במחשבה כלוא את העולם במדת הדת, ראה שאין העולם מתקיים שיתחן עמה מדת הרחמים. והנה מזה שאמרו שבחזקה עלה במחשבה כלוא את העולם במדת הדת, מובן, שאין אפשריות שיהיה מציאות של עולם אלא ע"י מדת הדת והמצוות. והענין הוא, דהנה איתא בעמק המלך (בפירוש מאמר ר"י תת"ף), דבריאא העולמות הי' ע"י צמצום הראשון שהי' באו"ס וגשאר חרף ומקום פנוי, וכדאיתא בפ"ט דטרס שגאצלו הנאצלים ונבראו הנבלים הי' אור עקיף פשוט ממזא כן המציאות ורא הי' שום מקום פנוי בבתי' אור עקיף פשוט ממזא כן הי' מלא מן או"ס פשוט החוץ כו' וכאשר עלה ברצונו הפשוט לברוא עולמות כו' או צמצם א"ע כו'. וע"י שסילק את אורו הודף על הצד נעשה מקום לעמידת העולמות. וזמן שבחזקה עלה במחשבה כלוא את העולם במדת"ד, כי כאשר האור ממזא את כל המציאות, ובפרט שהאור הוא אור אר"י סוף, הרי אין שום מקום ואפשריות

- (1) בא יב. ב. 2. תחומים באב"א א. יא. ועוד - חובא בפרש"י עה"ת. (3)
- אוח"ת בא ס"ס כ' רמא ואלף. רספ. וראה גם תי"ח בראשית ח. א. (4) ר"ה כ ידעויו תרפ"ד (סח"ט תרפ"ד ע' ספ ואילך). (5) חולים קיא, ו. (6) ראה לקי"ש ת"ח ע' 3 וקט"ו (9) בהחלתו. חובא בר"ה כ ידעויו שם (ב). (8) ראה פרש"י ר"פ בראשית. (9) בהחלתו. חובא בר"ה כ ידעויו שם. ובפ"ט. (10) שער א. (עבולים וישר) עקב כ'. חובא בר"ה כ ידעויו שם.

זמקצה גם מהחזרה, ומשם נמשך דחיית אהתפא' השוכא כהחזר, על שבתהכנים את הפרה (שמא'ר) דאמר (ע"י שריטה) דאמר אוחיו אר"י פ"ד 44, (שמעללים) בהי' הפר אר איופנו של עולם, וזה"ל (המשכה) היא ממקור מים חיים 46, עצמותו ומחוחו ית'. (ע"י אש"ל) אש"ל כסחור גם את אבי אבות הטומאה. וזוהו מה שהכריחה בריית דמשה יהיה כמ"ש 46 ונפצינו אני ועמך נו', וכמבואר בהמאמר 47 שזוהו ענין ההמשכה מכהי' פלא ענין, ומשה אמר, אם אין פניד חולקים גו' 48, דפניד חיינו פנימיות ועצמות א"ס כו'.

והנה קריאת פרשת פרה היא בחודש אדר, בהזמן דאיתי עברי אחשוורוש אנוש 49, לפי שהעבודה דמרה ארומה היא זמן את החתחת כו"פ, ומה נמשך אח"כ (באופן שאין תמסקחה 50) ענין הגאולה, פרשת החודש, דכניסן נגאצו בניסן עתידין צינגאצו 51, בקרוב ממש, וכשתהו ובטוב כפב.

- (44) לקי"ת שם נח. ריש ע"ד. אוח"ת שם ע' חשנא. (45) ל' החתוב - ירמ"י ב. יג. וראה לקי"ת שם נו. א. א. ועוד. (46) פרשתנו לז. סו. (47) ר"ה תת"ל פר"ת (ע' שב). (48) פרשתנו שם. סו. (49) מגילה יד. א. (50) ירושלמי מגילה פ"ג ת"ה. (51) ר"ה יא, ר"א. שמו"ר פס"ו, יא.

וינתת התי' בלתי מוגה